

Panium - Bilang Walo

Pangkalahatang Paglalahad ng Ikatlong Linya

Jeff Pippenger

2025-03-17

Si Seleucus III Ceraunus ay namuno nang panandalian bilang hari mula 226 hanggang 223 BK, bago siya mapaslang o mamatay sa ilalim ng mga mysteryosong pangyayari. Si Seleucus III ang agarang nauna kay Antiochus III. Ang dalawang magkapatid ay kumakatawan sa “mga anak” ng talatang sampu, at sila’y kumakatawan kina Reagan at Bush noong 1989.

Subalit ang kaniyang mga anak ay mapupukaw at magtitipon ng napakaraming malalakas na hukbo: at tiyak na may isang darating, at dadagsa at daraan: kung magkagayo’y babalik siya, at mapupukaw, maging hanggang sa kaniyang moog. Daniel 11:10.

Ang talatang sampu ay ang ikatlong linya at kinakatawan nito ang "panahon ng wakas" noong 1989. Ito ay kaugnay ng talatang apatnapu ng kabanata labing-isa at ng Isaias kabanata walo, talatang walo. Ang ugnayan ng tatlong talatang ito ay itinutukoy na ang talatang labing-isa ay kumakatawan sa kasalukuyang digmaan sa Ukraina, na sina Putin at Zelenskyy ang mga katunggali na kinakatawan sa Labanan sa Raphia na inilahad sa talatang labing-isa. Tinutukoy ng talatang labindalawa ang kinahinatnan ng digmaan sa Ukraina at ang kapalaran ni Putin. Ang mga talatang labintatlo hanggang labinlima ay ang Labanan sa Panium.

Ang paksa ng talatang sampu ay ang “panahon ng wakas,” at kaayon ng mga simulain na kaugnay sa pagkabukas ng selyo ng katotohanan sa “panahon ng wakas,” ang talatang ito—bagaman iisang talata lamang—ay kumakatawan sa napakaraming linya ng propesiya. Tinutukoy ng talatang sampu ang pasimula ng nakatagong kasaysayan ng talatang apatnapu, na siyang nagtatakda ng pasimula ng kilusan ng ikatlong anghel at ng paglalagay ng tatak sa isang daan at apatnapu’t apat na libo.

Ikinakabit ng talata ang pitong panahon ng Levitico dalawampu’t anim, na tinukoy sa pangitaing nagsisimula sa Isaias kabanata pito. Ang ugnayang iyon ay nagmamarka ng pagsasanib ng pagka-Diyos at pagkatao, na siyang pagtatapos ng hiwaga ng kabanalan sa panahon ng pag-ihip ng ikapitong trumpeta, na siyang ikatlong sa aba ng Islam.

Itinatakda ng talata ang 1989 bilang panahon ng wakas, at sa ugnayan nito sa pitong panahon ng Levitico 26, kinapapalooban nito ang saligang katotohanan ni William Miller at ang paghihimagsik noong 1863. Sinisimulan ng talata ang nakatagong kasaysayan ng talatang apatnapu. Kaya’t ito ay isang mahalagang sangkap ng paglago ng kaalaman na dumarating sa panahon ng wakas noong 1989 at pinasisimulan ang propetikong paglalarawan ng mga panlabas na pangyayaring bumubuo sa nakatagong kasaysayan ng talatang apatnapu, at sa pamamagitan ng ugnayan nito sa pitong panahon, tinutukoy din nito ang mga panloob na pangyayari sa kasaysayan sa pagitan ng 1989 at ng batas ng Linggo.

Ang bilang na sampu ay sagisag ng pagsubok, at may kaugnayan ang mga talata sa pangitain sa Isaias kabanata pito, na nagbibigay-diin sa pagkaunawa sa katotohanan.

Sapagkat ang kabisera ng Siria ay ang Damasco, at ang pinuno ng Damasco ay si Rezin; at sa loob ng animnapu't limang taon ay mabubuwag ang Efraim, anupa't hindi na ito magiging isang bayan. At ang kabisera ng Efraim ay ang Samaria, at ang pinuno ng Samaria ay ang anak ni Remaliah. Kung hindi kayo sasampalataya, tiyak na hindi kayo matatatag. Isaias 7:8, 9.

Hindi kayo maitatatag kung hindi kayo maniniwala na ang "ulo" ay sumasagisag sa kabiserang lungsod (Samaria at Damascus) at sa hari (Rezin at si Pekah na anak ni Remaliah). Kung hindi ninyo nauunawaan ang tatlong iyon na mga sagisag na mapagpapalit sa isa't isa, sa konteksto ng Isaias kabanata walo, talata walo (na siya ring pangitain gaya ng sa kabanata pito), kung gayon ay hindi ninyo matutukoy si Putin at ang Russia bilang hari ng timog sa mga talatang labing-isa hanggang labinlima.

Kaya't ngayon, narito, ipaaahon ng Panginoon laban sa kanila ang mga tubig ng ilog, malakas at marami—maging ang hari ng Asiria at ang lahat ng kaniyang kaluwalhatian; at siya'y aahon sa ibabaw ng lahat ng kaniyang mga daluyan at lalampas sa lahat ng kaniyang mga pampang. At siya'y daraan sa Juda; aapaw at lalampas, aabot maging hanggang sa leeg; at ang pag-uunat ng kaniyang mga pakpak ay pupuno sa lapad ng iyong lupain, O Immanuel. Isaias 8:7, 8.

Ang paksa ng talatang ikasampu ay isang tatlong-hakbang na proseso ng pagsubok na nagsisimula sa panahon ng kawakasan at humahantong sa pagsasara ng panahon ng probasyon sa batas ng Linggo.

At sinabi niya, Humayo ka, Daniel: sapagkat ang mga salita ay nakapinid at tinatakan hanggang sa panahon ng kawakasan. Marami ang dadalisayin, paputiin, at susubukin; ngunit ang masasama ay gagawa ng kasamaan; at walang sinuman sa mga masasama ang makauunawa; ngunit ang marurunong ay makauunawa. Daniel 12:9, 10.

Sa “panahon ng wakas” ang aklat ni Daniel ay “inalisan ng selyo,” at nagsisimula ang isang tatlong-hakbang na proseso ng pagsubok na kinakatawan ng “dinalisay, pinaputi, at sinubok.” Ang mga “pantas” ay nakauunawa; ang mga “masama” ay hindi nakauunawa. Ang kanilang kawalan ng pagkaunawa, gaya ng kanilang kawalan ng langis sa talinghaga ng sampung dalaga, ay nagiging sanhi ng kanilang pagkapuksa.

Ang aking bayan ay napapahamak dahil sa kakulangan ng kaalaman; sapagkat itinakwil mo ang kaalaman, itatakwil din kita, upang huwag kang maging saserdote para sa akin; yamang nakalimutan mo ang kautusan ng iyong Diyos, kakalimutan ko rin ang iyong mga anak. Oseas 4:6.

Ang mga salitang “Aking bayan” ay tumutukoy sa isang bayang nasa tipan, at ang bayang nasa tipang ito ay itatakwil at lilipulin dahil sa “kakulangan ng kaalaman.” Ang batas ng Linggo sa Estados Unidos ang palatandaan kung saan ang mga bagay ay nalilimutan o naaalala. Ang “Alalahanin mo ang araw ng Sabbath” ay kasalukuyang katotohanan sa puntong iyon. Doon naaalala ang patutot ng Tiro. Doon inaalala ng Diyos ang mga kasalanan ng Babilonia sa

Apocalipsis.

At narinig ko ang isa pang tinig mula sa langit na nagsasabi, Lumabas kayo mula sa kaniya, aking bayan, upang hindi kayo makibahagi sa kaniyang mga kasalanan, at upang hindi kayo tumanggap ng kaniyang mga salot. Sapagkat ang kaniyang mga kasalanan ay umabot hanggang sa langit, at inalaala ng Diyos ang kaniyang mga kalikuan. Gantihan ninyo siya, gaya ng pagganti niya sa inyo; at ibigay ninyo sa kaniya ang ibayong-doble ayon sa kaniyang mga gawa: sa kopang kaniyang pinuno ay punuin ninyo para sa kaniya ng ibayong-doble. Apocalipsis 18:4-6.

Doon napuputol ang mga anak, o ang propetikong huling salinlahi ng Laodiceanong Adventismo. Doon ipinakikita ng mga tinatawag ni Daniel na “mga masama” na kanilang “nalimutan” ang kautusan ng Diyos, at ang bahaging nalimutan nila sa kautusan ng Diyos ay ang mga tuntunin o kautusang propetiko ng Diyos. Maliwanag na ang konteksto ay sila’y salat sa “kaalaman” na nadaragdagan kapag inaalisan ng selyo ang aklat ni Daniel. Ikinontrasta ni Daniel ang “marurunong” sa “mga masama,” at ni Jesus ang “marurunong na dalaga” sa “mga mangmang na dalaga.” Tinutukoy ni Amos ang gayunding uri bilang “magagandang dalaga,” yaong mga hindi makasusumpung ng mensaheng propetiko na kinakatawan ng silangan, hilaga, at mga dagat.

Narito, dumarating ang mga araw, wika ng Panginoong Diyos, na magpapadala ako ng taggutom sa lupain, hindi taggutom sa tinapay, ni pagkauhaw sa tubig, kundi ng pakikinig sa mga salita ng Panginoon. At sila’y magsisilagalag mula sa dagat hanggang sa dagat, at mula sa hilaga hanggang sa silangan; magsisitakbuhan sila paroo’t parito upang hanapin ang salita ng Panginoon, at hindi nila ito masusumpungan. Sa araw na yaon ay manghihimatay sa uhaw ang magagandang dalaga at ang mga binata. Silang sumusumpa sa kasalanan ng Samaria, at nagsasabi, Buhay ang iyong diyos, O Dan; at, Buhay ang daan ng Beerseba; pati sila ay mabubuwal, at hindi na muling babangon. Amos 8:11-14.

Ang mensaheng hindi nila matagpuan ay isinasagisag ng mga dako na kanilang pinaghahanap-hanapan, samantalang sila’y “nagpapagala-gala mula sa dagat hanggang sa dagat, at mula sa hilaga maging hanggang sa silangan.” Sinasabi ni Amos na ang mga “magagandang dalaga” na ito ay nasa isang “kagutuman” sa pakikinig sa “Salita ng Panginoon,” at na “sa araw na yaon sila’y tatakbo paroo’t parito upang hanapin ang salita ng Panginoon, at hindi nila ito masusumpungan.” Ang mensaheng naalisan ng tatak sa aklat ni Daniel sa panahon ng wakas noong 1989, sa katuparan ng talatang apatnapu at gayon din ng talatang sampu ng kabanatang labing-isa, ay nakabuod sa huling dalawang talata ng kabanatang labing-isa.

Ngunit ang mga balita mula sa silangan at mula sa hilaga ay magpapabagabag sa kaniya; kaya siya’y lalabas na may matinding poot upang lipulin at lubusang puksain ang marami. At kaniyang itatayo ang mga tolda ng kaniyang palasyo sa pagitan ng mga dagat, sa maluwalhating banal na bundok; gayon ma’y darating siya sa kaniyang wakas, at walang tutulong sa kaniya. Daniel 11:44, 45.

Ang mga mangmang, makatarungan at masasamang dalaga na walang langis, ang mensahe ng silangan, hilaga at mga dagat na tumanggi sa kaalaman at sa Tipan at Kautusan ng Diyos, ay aalalahanin ng Diyos sa Batas ng Linggo. Tatlong labanan ang inilalarawan sa mga talatang sampu

hanggang labinlima. Inihihwalay ko ang tatlong labanan na ito bilang tatlong kasaysayan, ngunit bumubuo rin ang mga ito ng isang linya kapag tiningnan nang magkakasama, sapagkat binubuksan ng talatang sampu ang "panahon ng wakas" at sa gayon ay pinasisimulan ang isang tatlong-hakbang na proseso ng pagsubok.

Ang talatang sampu ay nag-uugnay sa pitong panahon ng Levitico dalawampu't anim at, sa gayon, sa mga saligan ng Adventismo at sa gawain ni William Miller. Ang ikalawang hakbang ng tatlong hakbang ay isang biswal na pagsubok na nagsimula nang sumikat ang liwanag ng talatang labing-isa at sumiklab ang digmaan sa Ukraine. Ang ikalawang pagsubok ay biswal at kumakatawan sa isang pagsubok hinggil sa ating kakayahang makilala ang mga kasalukuyang pangyayari sa liwanag ng makahulag Salita ng Diyos. Ang ikatlong pagsubok ay ang Labanan sa Panium ng talatang labinlima, kung saan ang pangalan ni Simon Barjonah ay pinalitan at naging Pedro, at sa gayon minarkahan ang pagtatatak sa isandaang apatnapu't apat na libo kaagad bago magsara ang panahon ng probasyon sa batas ng Linggo sa talatang labing-anim.

Kapag isinasaalang-alang natin ang paglitaw ni Antiochus Magnus sa bawat isa sa tatlong labanan na kinakatawan ng mga talatang sampu, labing-isa, at labinlima, nakikita rin natin, sa kasaysayan ng mga talatang siyam hanggang labing-anim, ang pag-angat at pagbagsak ng huwad na propeta ng propesiyang biblikal.

Tinutukoy ng mga talatang isa hanggang apat ang pag-angat at pagbagsak ng kapangyarihan ng dragon. Tinutukoy ng mga talatang siyam at sampu ang 1798 at 1989 ayon sa pagkakasunod, at sa gayon, tinutukoy ng mga talatang siyam hanggang labing-anim ang pag-angat at pagbagsak ng bulaang propeta. Kumakatawan ang mga talatang apatnapu hanggang apatnapu't lima sa pag-angat at pagbagsak ng hayop. Umaayon din ang mga talatang siyam at sampu sa dalawang "panahon ng wakas" ng talatang apatnapu, noong 1798 at 1989.

Maliwanag na ipinabatid sa atin ni Sister White na ang hindi wastong pagkaunawa sa "panahon ng wakas" ay nagbubunga ng kalituhan tungkol sa kung saan dapat ilapat ang mga propesiya.

"Marami ang gumagawa ng gayunding bagay sa panahong ito, taong 1897, sapagkat wala silang naging karanasan sa mensahe ng pagsubok na nasasaklaw sa unang, ikalawa, at ikatlong mensahe ng mga anghel. May mga nagsasaliksik sa mga Kasulatan upang makahanap ng patunay na ang mga mensaheng ito ay nasa hinaharap pa. Kanilang pinagsasama-sama ang katotohanan ng mga mensahe, ngunit nabibigo silang ilagay ang mga ito sa wasto nilang kinalalagyan sa kasaysayang propetiko. Kaya't ang gayong mga tao ay nanganganib na iligaw ang bayan hinggil sa pagtutukoy ng kinalalagyan ng mga mensahe. Hindi nila nakikita at nauunawaan ang panahon ng wakas, ni kung kailan dapat ilugar ang mga mensahe. Ang Araw ng Diyos ay dumarating na may palihim na hakbang, ngunit ang mga inaakalang marurunong at dakilang tao ay nagbubulalas tungkol sa 'mas mataas na edukasyon' na inaakala nilang nagmumula sa mga may hangganang tao. Hindi nila nalalaman ang mga tanda ng pagparito ni Cristo, ni ng wakas ng sanlibutan." Sermons and Talks, tomo 1, 290.

Ang paksa ng talatang ikasampu ay ang "panahon ng wakas," at may ilang mga "panahon ng wakas" na tinukoy sa kabanatang labing-isa. Kung hindi mo "nakikita at nauunawaan" ang mga

"panahon ng wakas" sa kabanatang labing-isa, hindi mo malalaman kung kailan "ilulugar ang mga mensahe." Sinasabi niya, "may mga nagsisiyasat sa mga Kasulatan," at gaya ng sa lahat ng mga propeta, ang kaniyang mga salita ay tumutukoy sa mga huling araw, kaya sa mga huling araw ang kaniyang tinutukoy ay isang uri na hindi nakauunawa sa panahon ng wakas, kaya sila rin ang mga "maririkit na dalaga" ni Amos na bumabagsak at kailanma'y hindi na muling babangon.

Sa kabanata labing-isa, talata isa, magkasamang tumindig sina Dario at Ciro upang markahan ang panahon ng wakas noong 1989. Nang pumunta si Ptolemy sa Babilonia at dinala ang hilagang hari na bihag sa Egipto noong 246 BC, na sa gayo'y nagsasagisag naman ng 1798, gaya ng kinakatawan sa mga talatang pito hanggang siyam, iyon ay isang "panahon ng wakas." Ang talata sampu ay ang "panahon ng wakas" noong 1989.

Ang 1798 ang katapusan ng dalawang libo limang daan at dalawampung taon ng pagkawalat na sumapit sa hilagang kaharian ng Israel na nagsimula noong 723 BK. Isang libo dalawang daan at animnapung taon pagkaraan, noong 538, ang Papado ay nagharing sa loob ng isang libo dalawang daan at animnapung taon hanggang 1798. Ang 1798 ay isang "panahon ng wakas," sapagkat ito ang wakas ng pitong panahon, at gayundin ng isang libo dalawang daan at animnapung taon, pati na rin ng isang libo dalawang daan at siyamnapung taon ng kabanata labindalawa ng aklat ni Daniel. Ang 1798 ay isang "panahon ng wakas" at samakatuwid ang 538 ay isa ring "panahon ng wakas." Ang 538 ang wakas ng isang libo dalawang daan at animnapung taon na niyurakan ng paganismo ang santuwaryo ng Diyos at ang Kanyang hukbo, na nauna sa papalismo, na gumanap din ng gayunding gawain sa gayunding haba ng panahon.

Ang taong 538 ay kumakatawan sa pagbibigay-kapangyarihan sa kapapahan, at sa gayon kinakatawan din nito ang muling pagbibigay-kapangyarihan sa kapapahan sa pagpapatupad ng batas sa Linggo. Ang batas sa Linggo ay tumutukoy sa isang "panahon ng wakas." Kaya, ang talatang labing-anim, gayundin ang talatang isa, pito hanggang siyam, at sampu, ay pawang nagmamarka ng "panahon ng wakas." Ang katotohanang ito ay dapat maunawaan ng mga nakaalam kung kailan ilalagay sa panahon ang mga mensahe. Tinupad ni Pompey ang talatang labing-anim nang sinakop niya ang Jerusalem. Sinundan siya nina Julius Caesar, Augustus Caesar, at Tiberias Caesar. Ang kapanganakan ni Jesus ay isang "panahon ng wakas," at naganap ito sa kapanahunan ni Augustus Caesar.

Pagkatapos ay may titindig sa kanyang lugar na isang tagapagpataw ng buwis sa kaluwalhatian ng kaharian; ngunit sa loob ng ilang araw lamang siya'y mapupuksa, hindi sa poot, ni sa pakikidigma. Daniel 11:20.

Ang talatang ikadalawampu, at gayundin si Tiberias Cesar na naghari noong panahon ng pagpapapako sa krus ni Cristo, ay mga karagdagan sa talaan ng "panahon ng mga wakas" sa kabanata labing-isa.

At sa kaniyang dako ay babangon ang isang hamak na tao, na sa kaniya ay hindi ipagkakaloob ang karangalan ng kaharian; ngunit siya'y darating na mapayapa, at tatamuhin niya ang kaharian sa pamamagitan ng mga pakitang-giliw. At sa lakas ng isang baha ay babahain sila mula sa harap niya, at madudurog; oo, pati ang prinsipe ng tipan. Daniel 11:21, 22.

Ang krus ay nasa gitna ng linggong propetiko na naparito si Cristo upang ipagtibay kasama ng marami.

At patitibayin niya ang tipan sa marami sa isang sanlinggo: at sa kalagitnaan ng sanlinggo ay ipatitigil niya ang hain at ang handog, at dahil sa paglaganap ng mga karumaldumal ay gagawin niyang tiwangwang, hanggang sa kaganapan, at ang itinakda ay ibubuhos sa ginawang tiwangwang. Daniel 9:27.

Sa kalagitnaan ng sanlinggo, mayroon tayong simula at wakas para sa unang isang libo dalawang daan at animnapung araw, na nagwakas doon din mismong nagsimula ang kasunod na isang libo dalawang daan at animnapung araw. Ang sanlinggo ay tumutugma sa pitong panahon ng pagkakapangalat laban sa hilagang kaharian, na kumakatawan sa kapwa paganismo at papalismo, na kapwa'y yumurak sa santuwaryo at sa hukbo.

Nang magkagayo'y narinig ko ang isang banal na nagsasalita, at ang ibang banal ay nagsabi sa yaong banal na nagsasalita, Hanggang kailan ang pangitain tungkol sa palaging handog, at sa pagsalangsang na nagdudulot ng pagkatiwangwang, na ipinagkakaloob upang yurakan ang banal na dako at ang hukbo? Daniel 8:13.

Ang 538 ay isang “panahon ng wakas” at ito ay nakaayon sa krus, na siyang katapusan din ng isang panahong propetiko. Ang 538 at ang krus ay nagsisilbing dalawang saksi na ang pasimula at ang wakas ng isang propesiya ay kapwa propetikong tinandaan bilang “panahon ng wakas.”

Ang mga talata 21 at 22, talata 20, talata 16, talata 10, mga talata 7 hanggang 9, at talata 1 ay pawang minamarkahan ang “panahon ng wakas.” Tinutukoy ng talata 23 ang alyansang ginawa ng mga Hudyo na Makabeo sa paganong Roma noong 161 hanggang 158 BC. Ang kasaysayan ng Dinastiyang Hasmonean mula sa kanilang unang labanan hanggang sa kanilang pagwawakas sa pagkawasak ng Jerusalem noong 70 AD ay kumakatawan sa tumalikod na Protestantismo sa Estados Unidos na nagsisimula noong 1844, ang katapusan ng isang propesiya ng panahon, at kaya isang “panahon ng wakas,” at nagtatapos sa batas ng Linggo, gaya ng kinakatawan ng 70 AD.

Tinutukoy ng talatang dalawampu't tatlo ang "panahon ng wakas" noong 167 BC sa labanan sa Modein at gayundin noong 70 AD, na kapwa sumasagisag: ang una sa 1844 at ang ikalawa sa batas ng Linggo. Ang talatang dalawampu't tatlo, ang mga talatang dalawampu't isa at dalawampu't dalawa, ang talatang dalawampu, ang talatang labing-anim, ang talatang sampu, ang mga talatang pito hanggang siyam, at ang talatang isa ay pawang nagmamarka ng "panahon ng wakas".

Ang Talata 24 ay tumutukoy sa tatlong daan at animnapung taong pangigingibabaw ng Romang pagano, kaya't minamarkahan nito kapwa ang simula noong 31 BC at ang pagtatapos noong 330 bilang “panahon ng mga wakas.” Tinutukoy ng Talata 27 at 29 ang kapwa simula at pagtatapos ng panahong iyon, kaya ang Talata 24, Talata 27, Talata 29, Talata 23, mga Talata 21 at 22, Talata 20, Talata 16, Talata 10, mga Talata 7 hanggang 9, at Talata 1 ay pawang nagmamarka ng “panahon ng wakas.”

Tinutukoy ng talata tatlumpu't isa ang 538, noong inilagay ang kasuklamsuklam na paninira, at tinutukoy naman ng mga talata tatlumpu't anim at apatnapu ang 1798 bilang ang “panahon ng

kawakasan.” Ang 538 sa talata tatlumpu’t isa at ang 1798 sa mga talata tatlumpu’t anim at apatnapu, gayundin ang mga talata dalawampu’t pito at dalawampu’t siyam, talata dalawampu’t apat, talata dalawampu’t tatlo, mga talata dalawampu’t isa at dalawampu’t dalawa, talata dalawampu, talata labing-anim, talata sampu, mga talata pito hanggang siyam, at talata isa ay pawang minamarkahan ang “panahon ng kawakasan.”

Ang “panahon ng wakas” ay tinukoy nang labintatlong beses bago ang talatang apatnapu’t isa, na siyang batas ng Linggo at isa pang “panahon ng wakas,” gaya rin ng talatang apatnapu’t lima, kapag ang Papa ay aabot sa kaniyang wakas na walang tutulong sa kaniya. Labinlimang beses matatagpuan ang “panahon ng wakas” sa kabanata labing-isa. Ang paksa ng talatang sampu ay ang “panahon ng wakas.” Ito ay kumakatawan sa mga katotohanang inalisang ng selyo sa panahon ng pagseselyo ng isang daan at apatnapu’t apat na libo.

Magpapatuloy tayo sa susunod na artikulo.